EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 1382/2013,

17. detsember 2013,

millega luuakse õigusprogramm aastateks 2014–2020

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 81 lõikeid 1 ja 2, artikli 82 lõiget 1 ja artiklit 84,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust [1],

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust [2],

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt [3]

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Liidu toimimise lepinguga (ELi toimimise leping) nähakse ette vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala loomine, nii et inimesed saaksid seal vabalt liikuda. Selleks võib liit võtta vastu meetmeid, mille abil arendada kriminaal- ja tsiviilasjades tehtavat õigusalast koostööd ning edendada ja toetada liikmesriikide tegevust kuritegevuse ennetamise alal. Euroopa õigusel rajaneva ala edasiarendamisel tuleks tagada, et austataks põhiõigusi ning ühiseid põhimõtteid, nagu mittediskrimineerimine, sooline võrdõiguslikkus, kõikidele inimestele tagatud tegelik juurdepääs õigusemõistmisele, õigusriik ja hästi toimiv kohtusüsteem.

(2) Euroopa Ülemkogu kinnitas Stockholmi programmis [4] taas prioriteeti arendada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala ning määras oma poliitiliseks prioriteediks õigusel ja õiglusel põhineva Euroopa saavutamise. Rahastamist nimetati ühe olulise vahendina Stockholmi programmi poliitiliste prioriteetide edukaks rakendamiseks. Aluslepingutes ja Stockholmi programmis sätestatud ambitsioonikad eesmärgid tuleks saavutada muuhulgas planeerimist ja rakendamist hõlbustava paindliku ja tõhusa õigusprogrammi (edaspidi „programm") loomise teel ajavahemikuks 2014-2020. Programmi üldiseid ja erieesmärke tuleks tõlgendada kooskõlas Euroopa Ülemkogu määratletud asjakohaste strateegiliste suunistega.

(3) Komisjoni 3. märtsi 2010. aasta teatises, mis käsitleb Euroopa 2020. aasta strateegiat, on sätestatud aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia. Strateegia „Euroopa 2020" konkreetsete eesmärkide ja juhtalgatuste toetamiseks ja majanduskasvu soodustamiseks kavandatud mehhanismide hõlbustamiseks tuleks ühe põhielemendina kujundada välja hästi toimiv õigusel rajanev ala, kus on kaotatud takistused piiriüleste kohtumenetluste korraldamisele ja õiguskaitse kättesaadavusele piiriüleste juhtumite korral.

(4) Käesolevas määruses kasutatakse mõistet „õigusalatöötajad" tähenduses, mis hõlmab nii kohtunikke, prokuröre ja kohtuteenistujaid kui ka õigusasutustega seotud muid õigusalatöötajaid, näiteks advokaate, notareid, kohtutäitureid, kriminaalhooldusametnikke, vahendajaid ja kohtutõlke.

(5) Õigusalane koolitus on keskse tähtsusega, et tugevdada vastastikust usaldust ning parandada koostööd õigusasutuste ja õigust praktiseerivate isikute vahel eri liikmesriikides. Õigusalast koolitust tuleks vaadelda kui Euroopa õiguskultuuri edendamise olulist elementi järgmiste dokumentide kontekstis: komisjoni 13. septembri 2011. aasta teatis „Usalduse suurendamine Euroopa õigusemõistmise vastu – Euroopa õiguskoolituse uus mõõde", nõukogu resolutsioon kohtunike, prokuröride ja kohtutöötajate koolituse kohta Euroopa Liidus, [5] nõukogu 27. ja 28. oktoobri 2011. aasta järeldused Euroopa õigusalase koolituse kohta ning Euroopa Parlamendi 14. märtsi 2012. aasta resolutsioon kohtunike ja kohtutöötajate koolituse kohta.

(6) Õigusalane koolitus võib hõlmata erinevaid osalejaid, nagu liikmesriikide õigus-, kohtu ja haldusasutused, akadeemilised asutused, õigusalase koolituse eest vastutavad riiklikud asutused, Euroopa tasandil tegutsevad koolitusorganisatsioonid või -võrgustikud või liidu õiguse kohtukoordinaatorite võrgustikud. Asutustele ja üksustele, kes tegutsevad Euroopa üldistes huvides õigusalatöötajate koolituse valdkonnas, nagu Euroopa õigusalase koolituse võrgustik (EJTN), Euroopa Õigusakadeemia (ERA), Euroopa kohtunike nõukogude võrgustik (ENCJ), Euroopa Liidu Kõrgema halduskohtu pädevusega

[1] ELT C 299, 4.10.2012, lk 103.
[2] ELT C 277, 13.9.2012, lk 43.
[3] Euroopa Parlamendi 11. detsembri 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 16. detsembri 2013. aasta otsus.
[4] ELT C 115, 4.5.2010, lk 1.
[5] ELT C 299, 22.11.2008, lk 1.

Riiginõukogude ja Kõrgemate Kohtute Assotsiatsioon (ACA-Europe), Euroopa Liidu ülemkohtute presidentide võrgustik (RPCSJUE) ja Euroopa Avaliku Halduse Instituut (EIPA), peaks jääma ka edaspidi roll edendada õigusalatöötajate koolitusprogramme, millel on tõeline Euroopa mõõde, ja seetõttu peaks neile andma piisavat rahalist toetust kooskõlas menetluste ja kriteeriumidega, mis on sätestatud komisjoni poolt käesolev määruse kohaselt vastu võetud iga-aastastes tööprogrammides.

(7) Euroopa Liit peaks hõlbustama liidu õiguse rakendamise alast koolitustegevust, käsitades osalevate õigusalatöötajate liikmesriikide ametivõimude poolt makstud töötasusid rahastamiskõlblike kuludena või mitterahalise kaasrahastamisena kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL, Euratom) nr 966/2012 ([1]) ("finantsmäärus").

(8) Juurdepääs õigusemõistmisele peaks hõlmama eelkõige juurdepääsu kohtutele, alternatiivsetele vaidluste lahendamise meetoditele ja avalikele teenistujatele, kellel on seadusest tulenev kohustus anda pooltele sõltumatut ja erapooletut õigusnõu.

(9) Nõukogu kiitis 2012. aasta detsembris heaks ELi uimastistrateegia (2013–20) ([2]), mille eesmärk on rakendada tasakaalustatud lähenemisviisi, mis põhineb pakkumise ja nõudluse samaaegsel vähendamisel, tunnistades et narkootikumide nõudluse vähendamine ja narkootikumide pakkumise vähendamine on teineteist vastastikku tugevdavad elemendid ebaseaduslikke uimasteid käsitlevas poliitikas. Selle strateegia üks peaeesmärke on endiselt anda panus narkootikumide kasutamise, uimastisõltuvuse ning narkootikumidega seotud tervisealaste ja sotsiaalsete ohtude ja kahjude mõõdetavasse vähendamisse. Arvestades et Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 1150/2007/EÜ ([3]) kehtestatud narkomaania ennetus- ja teavitustegevuse programm põhines rahvatervist käsitleval õiguslikul alusel ja vastavad aspektid olid hõlmatud selle programmiga; käesolev programm põhineb teisel õiguslikul alusel ning selle eesmärk peaks olema arendada edasi vastastikusel tunnustamisel ja vastastikusel usaldusel põhinevat õigusel rajanevat ala Euroopas, eelkõige edendades õigusalast koostööd. Võttes arvesse lihtsustamisvajadust ja olles kooskõlas iga programmi õigusliku alusega saab seega programmist „Tervis majanduskasvuks" toetada meetmeid, mis täiendavad liikmesriikide tegevust uimastite põhjustatud tervisekahju vähendamise eesmärgi saavutamisel, sealhulgas seoses teavitus- ja ennetustegevusega.

(10) Teine ELi uimastistrateegia (2013–20) tähtis element on narkootikumide pakkumise vähendamine. Kui politseikoostöö, kuritegevuse tõkestamise ja selle vastu võitlemise ning kriisiohje rahastamisvahendist, mis on sisejulgeolekufondi osa, tuleks toetada meetmeid, mille eesmärk on ebaseadusliku uimastikaubanduse ja muud laadi kuritegevuse ennetamine ja sellega võitlemine, eelkõige meetmeid, mis on suunatud võitlusele ebaseaduslike uimastite tootmise, valmistamise, ekstraheerimise, müügi, veo, importimise ja eksportimise, sealhulgas ebaseadusliku uimastikaubanduse eesmärgil narkootikumide valdamise ja ostmise vastu, siis programmis tuleks hõlmata uimastipoliitika neid aspekte, mis ei ole kaetud politseikoostöö, kuritegevuse tõkestamise ja selle vastu võitlemise ning kriisiohje rahastamisvahendiga kui sisejulgeolekufondi osaga või programmiga „Tervis majanduskasvuks" ning mis on tihedalt seotud selle üldeesmärgiga.

(11) Igal juhul tuleks tagada 2007.–2013. aasta programmiperioodil nende prioriteetide jätkuv rahastamine, mis on jätkuvalt sedastatud ELi uue uimastistrateegia (2013–2020) eesmärkidena, mistõttu peaksid vahendid olema kättesaadavad programmist „Tervis majanduskasvuks", politseikoostöö, kuritegevuse tõkestamise ja selle vastu võitlemise ning kriisiohje rahastamisvahendist kui sisejulgeolekufondi osast ja käesolevast programmist kooskõlas nende vastavate prioriteetidega ja õiguslike alustega, vältides samas topeltrahastamist.

(12) Euroopa Liidu lepingu („ELi leping") artikli 3 lõike 3, Euroopa Liidu põhiõiguste harta („harta") artikli 24 ja 1989. aasta ÜRO lapse õiguste konventsiooni kohaselt tuleks programmiga toetada laste õiguste kaitset, sealhulgas õigust õiglasele kohtumenetlusele, õigust menetlusest aru saada, õigust era- ja perekonnaelu austamisele ning õigust isikupuutumatusele ja inimväärikusele. Programmi eesmärk peaks olema eelkõige suurendada lapse kaitset kohtusüsteemides ja parandada laste juurdepääsu õigusemõistmisele ning see peaks integreerima lapse õiguste edendamise kõikide oma meetmete rakendamisse.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

([2]) ELT C 402, 29.12.2012, lk 1.

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 1150/2007/EÜ, 25. september 2007, millega luuakse ajavahemikuks 2007–2013 üldprogrammi Põhiõigused ja õigusasjad raames eriprogramm Narkomaania ennetus- ja teavitustegevus (ELT L 257, 3.10.2007, lk 23).

(13) ELi toimimise lepingu artiklite 8 ja 10 kohaselt peaks programmi kõik meetmed toetama naiste ja meeste võrdõiguslikkuse arvessevõtmist ning diskrimineerimisvastaseid eesmärke kõigis poliitikavaldkondades. Korrapäraselt tuleks kontrollida ja hinnata seda, kuidas programmi meetmete raames käsitletakse soolise võrdõiguslikkuse ja diskrimineerimisvastase võitluse küsimusi.

(14) Kogemused liidu tasandil võetavate meetmetega on näidanud, et programmi eesmärkide saavutamine praktikas nõuab mitmesuguste instrumentide, sealhulgas õigusaktide, poliitikaalgatuste ja rahastamise kombineerimist. Rahastamine on oluline ning aitab täiendada seadusandlikke meetmeid.

(15) Nõukogu rõhutas oma 22. ja 23. septembri 2011. aasta järeldustes õigusalast koostööd toetavate ELi tulevaste rahastamisprogrammide tõhususe parandamise kohta liidu rahastamisprogrammide tähtsat rolli liidu õigustiku tõhusal rakendamisel ning kordas, et vajatakse läbipaistvamat, paindlikumat, sidusamat ja ühtlustatumat juurdepääsu programmidele.

(16) Komisjoni 29. juuni 2011. aasta teatises pealkirjaga „Euroopa 2020. aasta strateegia aluseks olev eelarve" rõhutatakse vajadust liidu rahastamise ratsionaliseerimise ja lihtsustamise järele. Eelkõige praeguse majanduskriisi valguses on väga oluline kavandada ja juhtida liidu rahastamist võimalikult kohusetundlikult. Rahastamise mõistliku lihtsustamise ja tõhusa juhtimise saab tagada programmide arvu vähendamise ning rahastamiseeskirjade ja menetluste ratsionaliseerimise, lihtsustamise ja ühtlustamise kaudu.

(17) Reageerides rahastamise lihtsustamise, tõhusa juhtimise ja sellele lihtsama juurdepääsu tagamise vajadusele, peaks programm jätkama ning edasi arendama tegevusi, mida on viidud eelnevalt ellu kolme programmi alusel, mis on kehtestatud nõukogu otsusega 2007/126/JSK ([1]), Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 1149/2007/EÜ ([2]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 1150/2007/EÜ. Nende programmide vahearuanded sisaldavad soovitusi, mille eesmärk on parandada nende rakendamist. Käesoleva programmi rakendamisel on vaja arvesse võtta kõnealuste vahearuannete soovitusi ning asjaomastes järelhindamistes tuvastatud asjaolusid.

([1]) Nõukogu 12. veebruari 2007. aasta otsus 2007/126/JSK, millega kehtestatakse ajavahemikuks 2007–2013 üldprogrammi „Turvalisus ja vabaduste kaitse" raames eriprogramm „Õigusemõistmine kriminaalasjades" (ELT L 58, 24.2.2007, lk 13).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. septembri 2007. aasta otsus 1149/2007/EÜ, millega luuakse ajavahemikuks 2007-2013 üldprogrammi „Põhiõigused ja õigusasjad" raames eriprogramm „Tsiviilõigus" (ELT L 257, 3.7.2007, lk 16).

(18) Komisjoni 19. oktoobri 2010. aasta teatises pealkirjaga „ELi eelarve läbivaatamine" ja komisjoni 29. juuni 2011. aasta teatises „Euroopa 2020. aasta strateegia aluseks olev eelarve" rõhutatakse seda, kui oluline on keskenduda rahastamisel tegevusele, millel on selge Euroopa lisaväärtus, s.t mille puhul liidu sekkumine võib luua lisaväärtust võrreldes üksikute liikmesriikide tegevusega. Käesoleva määrusega hõlmatud meetmed peaksid aitama kaasa õigusel rajaneva Euroopa ala loomisele, edendades vastastikuse tunnustamise põhimõtet, arendades vastastikust usaldust liikmesriikide vahel, suurendades piiriülest koostööd ja piiriüleseid võrgustikke ning saavutades liidu õiguse õige, sidusa ja järjepideva kohaldamise. Rahastamine peaks aitama ka kõikidel asjaomastel isikutel saada tõhusaid ja paremaid teadmisi liidu õigusest ja poliitikast ning tagama nõuetekohase analüütilise aluse liidu seadusandluse ja poliitika toetamiseks ja arendamiseks, aidates nii kaasa nende nõuetekohasele rakendamisele ning rakendamise tagamisele. Liidu sekkumine võimaldab neid meetmeid ellu viia järjepidevalt kogu liidus ning tekitab mastaabisäästu. Peale selle suudab liit liikmesriikidest paremini lahendada piiriüleseid olukordi ning pakkuda vastastikuse õppe Euroopa platvormi.

(19) Programmi alusel rahastatavate meetmete valimisel peaks komisjon hindama pakkumusi varem kindlaks määratud kriteeriumide põhjal. Nimetatud kriteeriumid peaksid sisaldama kavandatud meetmete Euroopa lisaväärtuse hindamist. Ka riiklike projektide ja väikese mahuga projektidel võib olla Euroopa lisaväärtus.

(20) Programmile juurdepääsu omavate asutuste ja üksuste hulka peaksid kuuluma riiklikud, piirkondlikud ja kohalikud ametiasutused.

(21) Käesoleva määrusega sätestatakse kogu programmi kestuse ajaks rahastamispakett, mis on Euroopa Parlamendile ja nõukogule iga-aastase eelarvemenetluse käigus peamiseks juhiseks Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahelise 2. detsember 2013. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe (eelarvedistsipliini, eelarvealase koostöö ning usaldusväärse finantsjuhtimise kohta) ([3]) punkti 17 tähenduses.

(22) Tagamaks, et programm on piisavalt paindlik, et reageerida kogu oma kestuse jooksul muutuvatele vajadustele ja asjaomastele poliitilistele prioriteetidele, tuleks komisjonile anda ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaselt õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte seoses käesoleva määruse lisas igale erieesmärkide rühmale määratud protsendimäära muutmisega, mis ületab neid protsendimäärasid enam kui 5 protsendipunkti võrra. Selliste delegeeritud õigusaktide vajaduse üle otsustamisel tuleks protsendimäärasid arvutada programmi rahastamispaketi alusel kogu programmi kestuse ajaks ning mitte iga-aastaste eraldiste alusel. On eriti oluline, et komisjon

([3]) ELT C 373, 20.12.2013, lk 1.

viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ja koostamise ajal tagama asjakohaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

(23) Käesolevat määrust tuleks rakendada täielikult kooskõlas finantsmäärusega, eelkõige seoses toetusesaajate poolt makstud käibemaksu rahastamiskõlblikkuse tingimustega, sellega seoses ei peaks käibemaksu rahastamiskõlblikkus sõltuma toetusesaaja õiguslikust seisundist selliste tegevuste puhul, mida avalik-õiguslikud või eraõiguslikud asutused ja üksused saavad viia ellu samade õiguslike tingimuste alusel. Arvestades käesoleva määrusega hõlmatud eesmärkide ja tegevuste spetsiifilist laadi, tuleks pakkumuskutsetes täpsustada, et tegevuste puhul, mida saavad ellu viia nii avalik-õiguslikud kui ka eraõiguslikud asutused ja üksused, peaks avalik-õiguslike asutuste ja üksuste makstav käibemaks, mida ei saa maha arvata, olema rahastamiskõlblik, kui see on makstud selliste meetmete rakendamiseks, mida ei saa käsitada avaliku võimu teostamisena, näiteks koolitustegevuseks või teadlikkuse suurendamiseks. Käesolevas määruses tuleks samuti kasutada finantsmäärusega kehtestatud lihtsustamisvahendeid. Peale selle peaks toetatavate meetmete kindlakstegemise kriteeriumide eesmärk olema eraldada olemasolevad finantsvahendid meetmetele, mis tekitavad suurimat mõju seoses taotletava poliitikaeesmärgiga.

(24) Selleks et tagada käesoleva määruse rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused seoses iga-aastaste tööprogrammide vastuvõtmisega. Nende volituste rakendamisel tuleks toimida kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ([1]).

(25) Komisjoni poolt vastavalt käesolevale määrusele vastu võetud iga-aastastes tööprogrammides tuleks tagada sobiv vahendite jaotamine toetuste ja riigihankelepingute vahel. Programm peaks eelkõige eraldama vahendeid toetustele, säilitades samal ajal piisava rahastamise riigihankelepingute jaoks. Iga-aastasteks toetusteks kasutatavate kulude minimaalne protsendimäär peaks olema kindlaks määratud iga-aastastes tööprogrammides ja see ei tohiks olla alla 65%. Projektide planeerimise ja kaasrahastamise hõlbustamiseks sidusrühmadele peaks komisjon kehtestama selge ajakava pakkumuskutsetele, projektide väljavalimisele ja toetuste andmise otsuste tegemisele.

(26) Liidu üldeelarve vahendite tõhusaks eraldamiseks tuleks programmi puhul püüelda sidususe, vastastikuse täiendavuse ja koostoime poole selliste rahastamisprogrammidega, millega toetatakse üksteisega tihedalt seotud poliitikavaldkondi, eriti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1381/2013 ([2]) kehtestatud õiguste, võrdõiguslikkuse ja kodakondsuse programmi, politseikoostöö, kuritegevuse tõkestamise ja selle vastu võitlemise ning kriisiohje rahastamisvahendi kui sisejulgeolekufondi osa, programmi „Tervis majanduskasvuks", Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1288/2013 ([3]) kehtestatud programmi „Erasmus+", Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1291/2013 ([4]) kehtestatud raamprogrammi „Horisont 2020" ning ühinemiseelse abi rahastamisvahendiga (IPA II).

(27) Liidu finantshuve tuleks kogu kulutsükli vältel kaitsta proportsionaalsete meetmete kaudu, mis hõlmavad rikkumiste ärahoidmist, avastamist ja uurimist, samuti kadumaläinud, alusetult väljamakstud või ebaõigesti kasutatud vahendite tagasinõudmist ning vajaduse korral haldus- ja rahaliste karistuste määramist kooskõlas finantsmäärusega.

(28) Usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtte rakendamiseks tuleks käesolevas määruses ette näha asjakohased vahendid selle tulemuste hindamiseks. Seepärast tuleks selles kindlaks määrata üld- ja erieesmärgid. Nende erieesmärkide saavutamise mõõtmiseks tuleks kehtestada mitu konkreetset ja mõõdetavat näitajat, mis peaksid jääma kehtima kogu programmi kestuse ajaks. Komisjon peaks esitama kord aastas Euroopa Parlamendile ja nõukogule seirearuande, mis peaks tuginema muu hulgas käesolevas määruses sätestatud näitajatel ning peaks andma teavet olemasolevate vahendite kasutamise kohta.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide ellu viidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsember 2013. aasta määrus (EL) nr 1381/2013, millega kehtestatakse õiguste, võrdõiguslikkuse ja kodakondsuse programm aastateks 2014-2020 (vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 62).

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsember 2013. aasta määrus (EL) nr 1288/2013, millega luuakse „Erasmus+":liidu haridus-, koolitus-, noorte- ja spordiprogramm ning tunnistatakse kehtetuks otsused nr 1719/2006/EÜ, nr 1720/2006/EÜ ja nr 1298/2008/EÜ (ELT L 347, 20.12.2013, lk 50).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsember 2013. aasta määrus (EL) nr 1291/2013, millega luuakse teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm „Horisont 2020" aastateks 2014–2020 ning tunnistatakse kehtetuks otsus nr 1982/2006/EÜ (ELT L 347, 20.12.2013, lk 104).

(29) Programmi tuleks rakendada tulemuslikul viisil, järgides usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtet, tagades samas potentsiaalsete taotlejate tegeliku juurdepääsu programmile. Selleks et toetada tegelikku juurdepääsu programmile, peaks komisjon tegema kõik endast oleneva, et lihtsustada ja ühtlustada taotlemise menetlusi ja dokumente, haldusformaalsusi ja finantsjuhtimise tingimusi, kõrvaldada haldustakistused ja innustada taotlema toetust nendes liikmesriikides asuvaid üksusi, kes on programmis alaesindatud. Komisjon peaks avaldama teabe programmi, selle eesmärkide, erinevate pakkumuskutsete ja nende ajakavade kohta selleks mõeldud veebisaidil. Pakkumuskutsete põhidokumendid ja juhendid peaksid olema kättesaadavad kõigis liidu institutsioonide ametlikes keeltes.

(30) Kooskõlas komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 1268/2012 ([1]) ("kohaldamise eeskirjad") artikli 180 lõike 1 punktiga l tuleks toetuslepingus sätestada liidu rahalise toetuse nähtavust reguleerivad sätted, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, mil see ei ole võimalik või asjakohane.

(31) Kooskõlas finantsmääruse artikli 35 lõigetega 2 ja 3 ning selle kohaldamise eeskirjade artikliga 21 peaks komisjon asjakohasel viisil ja õigel ajal tegema kättesaadavaks teabe vahendite saajate ja liidu üldeelarvest rahastatud meetmete laadi ja eesmärgi kohta. Nimetatud teave tehakse kättesaadavaks, järgides nõuetekohaselt konfidentsiaalsuse ja turvalisuse nõudeid, eelkõige isikuandmete kaitset.

(32) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt aidata edasi arendada vastastikusel tunnustamisel ja vastastikusel usaldusel põhinevat õigusel rajanevat ala Euroopas, eelkõige kriminaal- ja tsiviilasjades tehtava õigusalase koostöö edendamise kaudu, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(33) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokolli nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artikli 3 kohaselt on Iirimaa teatanud oma soovist osaleda käesoleva määruse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.

([1]) Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1268/12, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT L 362, 31.12.2012, lk 1).

(34) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokolli nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artiklite 1 ja 2 kohaselt, ning ilma et see piiraks nimetatud protokolli artikli 4 kohaldamist, ei osale Ühendkuningriik käesoleva määruse vastuvõtmisel ja see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

(35) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolli nr 22 artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel ja see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

(36) Et tagada eelnevalt otsuse 2007/126/JSK, otsuse nr 1149/2007/EÜ ja otsuse nr 1150/2007/EÜ alusel läbi viidud tegevuste rahastamise järjepidevus, peaks käesolev määrus jõustuma järgmisel päeval pärast selle avaldamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Programmi loomine ja kestus

1. Käesoleva määrusega kehtestatakse õigusprogramm („programm").

2. Programm hõlmab ajavahemikku 1. jaanuarist 2014 kuni 31. detsembrini 2020.

Artikkel 2

Euroopa lisaväärtus

1. Programmist rahastatakse meetmeid, millel on Euroopa lisaväärtus ning mis aitavad kaasa Euroopa õigusel rajaneva ala edasiarendamisele Euroopas. Selleks tagab komisjon, et rahastamiseks valitud meetmete eesmärk on pakkuda Euroopa lisaväärtusega tulemusi.

2. Meetmete, sealhulgas väikese mahuga ja siseriiklike meetmete Euroopa lisaväärtust hinnatakse selliste kriteeriumide alusel nagu nende panus liidu õiguse ühetaolisse ja järjepidevasse rakendamisse ning üldsuse teadlikkuse laiendamisse sellest tulenevate õiguste kohta, nende potentsiaal arendada liikmesriikidevahelist vastastikust usaldust ja parandada piiriülest koostööd, nende riikidevaheline mõju, nende panus parimate tavade väljaarendamisse ja levitamisse või nende potentsiaal luua praktilisi vahendeid ja lahendusi piiriüleste või liiduüleste probleemidega tegelemiseks.

Artikkel 3

Üldeesmärk

Programmi üldeesmärk on aidata kaasa vastastikusel tunnustamisel ja vastastikusel usaldusel põhineva õigusel rajaneva ala edasi arendamisele Euroopas, eelkõige tsiviil- ja kriminaalasjades tehtava õigusalase koostöö edendamise kaudu.

Artikkel 4

Erieesmärgid

1. Artiklis 4 sätestatud üldeesmärgi saavutamiseks on programmil järgmised erieesmärgid:

a) hõlbustada ja toetada tsiviil- ja kriminaalasjades tehtavat õigusalast koostööd;

b) toetada ja edendada õigusalast koolitust, sealhulgas õigusterminoloogiaalast keeleõpet, eesmärgiga edendada ühist õigus- ja kohtukultuuri;

c) hõlbustada kõikide inimeste tõhusat juurdepääsu õigusemõistmisele, sealhulgas soodustada ja toetada kuriteoohvrite kaitset, austades samas õigust kaitsele;

d) toetada uimastipoliitika valdkonna algatusi seoses õigusalase koostöö ja kuritegude ennetamise aspektidega, mis on tihedalt seotud programmi üldeesmärgiga, kui sellised algatused ei ole hõlmatud politseikoostöö, kuritegevuse tõkestamise ja selle vastu võitlemise ning kriisiohje rahastamisvahendi kui sisejulgeolekufondi osaga või programmiga „Tervis majanduskasvuks".

2. Programmi erieesmärke püütakse saavutada järgmiste meetmete abil, milleks on eelkõige:

a) üldsuse teadlikkuse suurendamine ja teadmiste parandamine liidu õiguse ja poliitika valdkonnas;

b) eesmärgiga tagada tõhus õigusalane koostöö tsiviil- ja kriminaalasjades, teadmiste parandamine liidu õigusest, sealhulgas materiaal- ja menetlusõigusest, õigusalase koostöö tegemise vahenditest ja asjakohasest Euroopa Liidu kohtupraktikast ning võrdlevast õigusest;

c) liikmesriikides liidu õigusaktide tõhusa, tervikliku ja järjepideva rakendamise ja kohaldamise toetamine ning selle seire ja hindamine;

d) piiriülese koostöö soodustamine, liikmesriikide tsiviil- ja kriminaalõigusest ning õigus- ja kohtusüsteemidest vastastikuste teadmiste ja vastastikuse mõistmise parandamine ja vastastikuse usalduse edendamine;

e) teadmiste ja arusaamise suurendamine võimalikest tõketest, mis mõjutavad Euroopas õigusel rajaneva ala nõuetekohast toimimist;

f) kohtusüsteemide tõhususe ja nende omavahelise koostöö parandamine info- ja kommunikatsioonitehnoloogia, sealhulgas süsteemide ja rakenduste piiriülese koostalitlusvõime abil.

Artikkel 5

Süvalaiendamine

Programmi kõikide meetmete rakendamisel püütakse edendada naiste ja meeste võrdõiguslikkust ning laste õigusi, sealhulgas lapsesõbraliku õigusemõistmise teel. Samuti järgitakse programmi rakendamisel harta artiklis 21 loetletud mis tahes põhjusel diskrimineerimise keeldu, kooskõlas harta artikliga 51 ja selle piires.

Artikkel 6

Meetmete liigid

1. Programmi raames rahastatakse muu hulgas järgmist liiki meetmeid:

a) analüüsitegevus, nt andmete ja statistika kogumine; ühtsete metoodikate ning vajaduse korral näitajate või võrdlusnäitajate väljatöötamine; uuringud, teadusuuringud, analüüsid ja küsitlused; hindamised; suuniste, aruannete ja õppematerjalide väljatöötamine ja avaldamine; õpitoad, seminarid, ekspertide kohtumised ja konverentsid;

b) koolitustegevus, näiteks töötajate vahetus, õpikojad, seminarid, koolitajate väljaõpe, sealhulgas õigusterminoloogia alane keeleõpe, ning internetipõhiste või muude koolitusmoodulite arendamine õigusalatöötajate jaoks;

c) vastastikune õpe, koostöö, teadlikkuse suurendamine ja teabe levitamine, näiteks heade tavade, uuenduslike käsituste ja kogemuste kindlakstegemine ja vahetus; vastastikuse hindamise ja õppe korraldamine; konverentside, seminaride ja teabekampaaniate korraldamine, sealhulgas institutsioonide teavitustegevus liidu poliitilistest prioriteetidest, kui need on seotud programmi eesmärkidega; materjalide koostamine ja avaldamine programmi ja selle tulemuste kohta teabe levitamiseks; süsteemide ja töövahendite väljatöötamine, käitamine ja hooldus, kasutades info- ja kommunikatsioonitehnoloogiat, sealhulgas e-õiguskeskkonna kui töövahendi edasiarendamine õiguskaitse kättesaadavuse parandamiseks kodanike jaoks;

d) programmi eesmärkide täitmisse panustavate põhiliste osalejate toetamine, näiteks liikmesriikide toetamine liidu õiguse ja poliitika rakendamisel; põhiliste Euroopa tasandil osalejate ja Euroopa tasandil võrgustike toetamine, sealhulgas õigusalase koolituse valdkonnas; erialaasutuste ja -üksuste ning riiklike, piirkondlike ja kohalike ametiasutuste ning valitsusväliste organisatsioonide võrgustike töö toetamine Euroopa tasandil.

2. Euroopa õigusalase koolituse võrgustik saab tegevusabi oma alalise tööprogrammiga seotud kulude kaasrahastamiseks.

Artikkel 7

Osalemine

1. Juurdepääs programmile on avatud kõikidele asutustele ja üksustele, mis on asutatud:

a) liikmesriigis;

b) Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsiooni (EFTA) riigis, mis on Euroopa Majanduspiirkonna lepingu kohaselt selle lepingu osaline;

c) kandidaatriigis, potentsiaalses kandidaatriigis ning liiduga ühinevas riigis vastavates raamlepingutes või assotsieerimisnõukogu otsustes või sarnastes lepingutes sätestatud nende riikide liidu programmides osalemist käsitlevate üldpõhimõtete ja -tingimuste kohaselt.

2. Tulusaamisele orienteeritud asutustel ja üksustel on juurdepääs programmile üksnes koos mittetulundusühingute või avaliku sektori organisatsioonidega.

3. Asutused ja üksused, mis on asutatud muudes kui lõike 1 punktide b ja c kohaselt programmis osalevates kolmandates riikides, eelkõige sellistes riikides, kus kohaldatakse Euroopa naabruspoliitikat, võivad programmi tegevuses osaleda oma kulul, kui see teenib programmi eesmärki.

4. Komisjon võib teha koostööd rahvusvaheliste organisatsioonidega asjakohastes iga-aastastes tööprogrammides sätestatud tingimustel. Programmis saavad osaleda sellega hõlmatud valdkondades tegutsevad rahvusvahelised organisatsioonid kooskõlas finantsmääruse ja asjakohaste iga-aastaste tööprogrammidega.

Artikkel 8

Eelarve

1. Programmi rakendamise rahastamispakett aastatel 2014-2020 on 377 604 000 eurot.

2. Programmi rahalistest vahenditest võib katta ka kulud, mis on seotud ettevalmistavate, seire-, kontrolli-, auditi- ja hindamistoimingutega, mida on vaja programmi juhtimiseks ja selle eesmärkide saavutamise hindamiseks. Rahalised vahendid võivad katta kulud, mis on seotud vajalike uuringute, ekspertidega kohtumiste ja teabe- ja kommunikatsioonimeetmetega, sealhulgas institutsioonide teavitustegevus Euroopa Liidu poliitilistest prioriteetidest, kuivõrd need on seotud käesoleva määruse üldeesmärkidega, ning IT-võrgustikega seotud kulud, kui võrgustikud keskenduvad teabe töötlemisele ja vahetamisele, ning muud tehnilise ja haldusabi kulud, mis on vajalikud seoses programmi komisjonipoolse juhtimisega.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu kinnitavad ettenähtud iga-aastased assigneeringud nõukogu määrusega (EL, Euratom) nr 1311/2013 [1] kehtestatud mitmeaastases finantsraamistikus sätestatud piires.

4. Programmi rahastamispaketi raames eraldatakse summad igale erieesmärkide rühmale vastavalt lisas kehtestatud protsendimäärale.

5. Komisjon ei tohi kõrvale kalduda rahastamispaketi raames eraldatud lisas sätestatud protsendimäärast enam kui 5 protsendipunkti võrra iga erieesmärkide rühma puhul. Juhul kui selle piirmäära ületamine peaks osutuma vajalikuks, on komisjonil õigus võtta artikli 9 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et muuta iga lisas toodud arvnäitajat rohkem kui 5 ja kuni 10 protsendipunkti võrra

Artikkel 9

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 8 lõikes 5 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile programmi kogu kestuse ajaks.

3. Euroopa Parlament või nõukogu võib artikli 8 lõikes 5 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

[1] Nõukogu 2. detsember 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega sätestatakse mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014-2020 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 884).

5. Artikli 8 lõike 5 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusaktist teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 10

Rakendusmeetmed

1. Komisjon rakendab programmi kooskõlas finantsmäärusega.

2. Programmi rakendamiseks võtab komisjon vastu iga-aastased tööprogrammid rakendusaktide kujul. Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 10 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

3. Iga iga-aastase tööprogrammiga viiakse ellu programmi eesmärgid, määrates kindlaks järgmise:

a) võetavad meetmed kooskõlas artiklis 3 ja artikli 4 lõikes 1 sätestatud üldeesmärgi ja erieesmärkidega, sh rahaliste vahendite esialgne jaotus;

b) põhilised rahastamiskõlblikkuse, valiku- ja hindamiskriteeriumid nende pakkumuste väljavalimiseks, millele antakse rahalist toetust kooskõlas finantsmääruse artikliga 84 ja selle rakenduseeskirjade artikliga 94;

c) toetusteks kasutatavate iga-aastaste kulude minimaalne protsendimäär.

4. Tagatakse asjakohane ja õiglane rahalise toetuse jaotamine käesoleva määrusega hõlmatud eri valdkondade vahel. Iga-aastastes tööprogrammides nimetatud valdkondadele rahaliste vahendite eraldamise kohta otsuse tegemisel võtab komisjon arvesse vajadust säilitada piisav rahastamise tase nii tsiviil- kui ka kriminaalõiguse jaoks ning samuti õigusalase koolituse ja uimastipoliitika valdkonna algatuste jaoks, mis jäävad programmi kohaldamisalase.

5. Pakkumuskutsed avaldatakse igal aastal.

6. Õigusalase koolitustegevuse hõlbustamiseks võetakse kooskõlas finantsmäärusega ettenähtud rahastamise juures arvesse kulutusi, mida on teinud liikmesriikide ametiasutused seoses õigusalatöötajate osalemisega nendes tegevustes.

Artikkel 11

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. See komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 12

Vastastikune täiendavus

1. Komisjon peab tagama koostöös liikmesriikidega vastavuse ja täiendavuse ning koostoime teiste liidu vahenditega, muu hulgas õiguste, võrdväärsuse ja kodakondsuse programmi, politseikoostöö, kuritegevuse tõkestamise ja selle vastu võitlemise ning kriisiohje rahastamisvahendi kui sisejulgeolekufondi osa, programmi „Tervis majanduskasvuks", programmi „Erasmus+", raamprogrammi „Horisont 2020" ja ühinemiseelse abi rahastamisvahendiga (IPA II).

2. Komisjon tagab ka üldise vastavuse, vastastikuse täiendavuse ja sünergia liidu organite ja asutuste tööga, kes tegutsevad programmi eesmärkidega hõlmatud valdkondades, näiteks nõukogu otsusega 2002/187/JSK [1] loodud Eurojusti ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1920/2006 [2] loodud Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse (EMCDDA) tööga

3. Programm võib jagada ressursse muude liidu rahastamisvahenditega, eelkõige õiguste, võrdõiguslikkuse ja kodakondsuse programmiga, et viia ellu meetmeid, mis vastavad mõlema programmi eesmärkidele. Meede, mida on programmi alusel rahastatud, võib olla aluseks ka rahastamisele õiguste, võrdõiguslikkuse ja kodakondsuse programmi alusel, tingimusel et rahastamine ei kata samu kuluartikleid.

Artikkel 13

Liidu finantshuvide kaitse

1. Komisjon astub vajalikke samme tagamaks, et käesoleva programmi raames rahastatavate meetmete rakendamisel kaitstakse liidu finantshuve pettuste, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse eest ennetustegevuse, tõhusa kontrolli ja alusetult väljamakstud summade sissenõudmisega ning vajaduse korral tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate haldus- ja rahaliste karistustega.

[1] Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2002/187/JSK, millega moodustatakse Eurojust, et tugevdada võitlust raskete kuritegude vastu (EÜT L 63, 6.3.2002, lk 1).

[2] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1920/2006, Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse kohta (ELT L 376, 27.12.2006, lk 1).

2. Komisjonil või tema esindajatel ja kontrollikojal on õigus auditeerida nii dokumentide põhjal kui ka kohapeal kõiki toetusesaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, keda on rahastatud programmi alusel liidu vahenditest.

3. Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) võib teostada juurdlust, sealhulgas kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL, Euratom) nr 883/2013 ([1]) ning nõukogu määruses (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ([2]) sätestatud sätetele ja menetlustele, et teha kindlaks, kas toetuslepingu, toetuse andmise otsuse või käesoleva programmi alusel rahastatud lepinguga seoses on esinenud pettust, korruptsiooni või mis tahes muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.

4. Ilma et see piiraks lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamist, sisaldavad kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega sõlmitud koostöölepingud ning käesoleva programmi rakendamisest tulenevad lepingud, toetuslepingud ja toetuse määramise otsused sätteid, millega antakse komisjonile, kontrollikojale ja OLAFile selgesõnaliselt volitused korraldada oma pädevuse piires nendes lõigetes osutatud auditeid ja juurdlusi.

Artikkel 14

Seire ja hindamine

1. Komisjon seirab programmi iga-aastaselt, et jälgida selle alusel ellu viidud meetmete rakendamist ning artiklis 4 sätestatud erieesmärkide saavutamist. Seire käigus hinnatakse, kuidas programmi meetmete raames on käsitletud soolise võrdõiguslikkuse ning mittediskrimineerimise küsimusi.

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule:

a) iga-aastase seirearuande artikli 15 lõikes 2 sätestatud näitajate ja olemasolevate rahaliste vahendite kohta;

b) vahehindamise aruande hiljemalt 30. juuniks 2018;

c) järelhindamise aruande hiljemalt 31. detsembriks 2021.

3. Vahehindamise aruandes hinnatakse programmi eesmärkide saavutamist, rahaliste vahendite kasutamise tõhusust ning programmi Euroopa lisaväärtust eesmärgiga määrata kindlaks, kas rahastamist programmiga hõlmatud valdkondades tuleks pikendada, muuta või see peatada pärast 2020. aastat. Peale selle uuritakse aruandes programmi mis tahes lihtsustamise võimalust, selle sisemist ja välist ühtsust ning kõikide eesmärkide ja meetmete jätkuvat asjakohasust. Selles võetakse arvesse artiklis 16 osutatud otsusega loodud eelmiste programmide (2007–2013) järelhindamiste tulemusi.

4. Järelhindamise aruandes hinnatakse programmi pikaajalisi mõjusid ning programmi mõju püsivust eesmärgiga aidata teha otsus järgmise programmi kohta.

5. Hindamistes antakse samuti hinnang sellele, kuidas programmi meetmete raames on käsitletud soolise võrdõiguslikkuse ning mittediskrimineerimise küsimusi.

Artikkel 15

Näitajad

1. Kooskõlas artikliga 14 on muu hulgas käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud näitajad aluseks selle seirel ja hindamisel, millises ulatuses on iga programmi artiklis 4 sätestatud erieesmärk artiklis 6 sätestatud meetmete kaudu saavutatud. Neid tuleb võrrelda eelnevalt määratletud lähtejoonega, mis kajastab olukorda enne rakendamist. Kui see on asjakohane, esitatakse näitajaid muu hulgas soo, vanuse ja puude kaupa.

2. Lõikes 1 osutatud näitajad sisaldavad muu hulgas järgmist:

a) nende isikute arv ja osatähtsus sihtrühmas, kelleni programmi raames rahastatud teadlikkuse suurendamise meetmed on jõudnud;

b) programmiga rahastatud koolitustel, töötajate vahetustes, õppekäikudel, õpikodades ja seminarides osalenud õigusalatöötajate arv ja protsent sihtrühmas;

c) teadmiste taseme suurendamine liidu õiguse ja poliitika valdkonnas programmi raames rahastatud tegevustes osalejate rühmades, võrreldes kogu sihtrühmaga;

d) piiriülese koostöö juhtude, tegevuste ja väljundite arv, sealhulgas IT-vahendite ja liidu tasandil kehtestatud menetluste kasutamise kaudu;

e) osalejate hinnangud tegevuste kohta, milles nad osalesid ja nende tegevuste (eeldatava) jätkusuutlikkuse kohta;

f) programmi raames rahastatud tegevuste geograafiline ulatus.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

([2]) Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

3. Lisaks lõikes 2 sätestatud näitajatele hinnatakse programmi vahe- ja järelhindamise aruannetes ka muu hulgas:

a) programmi tajutud mõju õigusemõistmisele juurdepääsule, tuginedes Euroopa tasandil kogutud kvalitatiivsetele ja kvantitatiivsetele andmetele;

b) programmi raames rahastatud meetmete kaudu arendatud õigusaktide ja vahendite arvu ja kvaliteeti;

c) programmi Euroopa lisaväärtust, sealhulgas hinnatakse programmi tegevust, arvestades sarnaseid algatusi, mis on arendatud siseriiklikul ja Euroopa tasandil ja mis ei ole liidu poolt rahastatud, ning nende (eeldatavaid) tulemusi ning liidu rahastamise eeliseid ja/või puudusi, võrreldes kõnealust tüüpi meetmete siseriikliku rahastamisega;

d) rahastamise taset võrreldes saavutatud tulemustega (tõhusust);

e) võimalikke haldusalaseid, organisatoorseid ja/või struktuurilisi takistusi programmi sujuvamaks, tulemuslikumaks ja tõhusamaks rakendamiseks (pidades silmas lihtsustamist).

Artikkel 16

Üleminekumeetmed

Meetmeid, mis algatatakse otsuse nr 2007/126/JSK, otsuse nr 1149/2007/EÜ või nr otsuse 1150/2007/EÜ alusel, reguleerivad jätkuvalt nende otsuste sätted kuni meetmete lõpuleviimiseni. Nende meetmete puhul käsitatakse viiteid otsuse nr 2007/126/JSK artiklis 9, otsuse nr 1149/2007/EÜ artiklites 10 ja 11 ja otsuse nr 1150/2007/EÜ artikli 10 lõikes 1 osutatud komiteedele viidetena käesoleva määruse artiklis 10 sätestatud komiteele.

Artikkel 17

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 17. detsember 2013

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
president	*eesistuja*
M. SCHULZ	L. LINKEVIČIUS

LISA

RAHALISTE VAHENDITE ERALDAMINE

Programmi rahastamispaketi raames eraldatakse summad artikli 4 lõikes 1 sätestatud erieesmärkidele järgmiselt:

	Erieesmärgid	Osa rahastamispaketist (%)
a)	hõlbustada ja toetada tsiviil- ja kriminaalasjades tehtavat õigusalast koostööd	30%
b)	toetada ja edendada õigusalast koolitust, sealhulgas õigusterminoloogia alast keeleõpet, eesmärgiga edendada ühist õigus- ja kohtukultuuri	35%
c)	hõlbustada kõikide inimeste tõhusat juurdepääsu õigusemõistmisele, sealhulgas soodustada ja toetada kuriteoohvrite kaitset, austades samas õigust kaitsele	30%
d)	toetada uimastipoliitika valdkonna algatusi seoses õigusalase koostöö ja kuritegude ennetamise aspektidega, mis on tihedalt seotud programmi üldeesmärgiga, kui sellised algatused ei ole hõlmatud politseikoostöö, kuritegevuse tõkestamise ja selle vastu võitlemise ning kriisiohje rahastamisvahendi kui sisejulgeolekufondi osaga või programmiga „Tervis majanduskasvuks”	5%